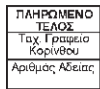

τα

Κωδικός Ταχυδρομείου
4685

Ηπειρωτικά Νέα

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ "Η ΠΙΝΔΟΣ"

Περίοδος Γ' - Γραφεία: Κύπρου 71 - Κόρινθος - Τηλ.- Fax: 27410/72230 - Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2011 - Αρ. Φύλλου 144

e-mail: pindos_sylogos_hpeirwtwn@yahoo.gr

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ

Οργή στις καρδιές των ανθρώπων

Μελαγχολικοί άνθρωποι, που δεν μπορούν να συλλάβουν το μέγεθος της καταστροφής που επελαύνει στη ζωή τους, βουλιάζουν στο βούρκο των αλλεπάλληλων μέτρων που δεν έχουν τέλος. Πάνω που πάνε να πούνε αυτά πληρώνουμε, αυτά μας κλέβουν, ας κάνουμε το κουμάντο μας -κάτι με αγώνες, κάτι με αρνήσεις, κάτι με το «σκατό μας παξιμάδι»- κι ας πάνε πιο κάτω... έρχεται το επόμενο κύμα και τους σαρώνει.

Πάλι αβέβαιοι, σκέφτονται πως θα ακολουθήσει σύντομα μια άλλη μεγαλύτερη καταστροφή. Κρύβονται πίσω απ' τους τοίχους τους, απέναντι στις τηλεοπτικές οθόνες, βουλιάζουν στις αυταπάτες, όχι όμως ηδονικά όπως παλιότερα, αλλά σαν να θέλουν ν' αποξεχαστούν, βλέποντας ντοκιμαντέρ άγριας φύσης και αγριότερης κοινωνίας. Εκείνοι που έλεγαν πως όσα έγιναν μέχρι σήμερα δεν είναι παρά μόνο η αρχή δικαιώνονται. Σύντομα θα δικαιωθούν και όσοι λένε πως αυτή η κατοχή θα διαρκέσει πολύ. Προς το παρόν περνάμε τη φάση του φόβου που λειτουργεί παραλυτικά. Καθένας ζει με οικονομίες και σε χρήμα και σε αυταπάτες και εύχεται το δρεπάνι να θερίσει το χωράφι του διπλανού. Αλλά ο καιρός του θερισμού έχει έρθει και το δρεπάνι σφυρίζει απειλητικά πάνω απ' όλους.

Το πρώτο που χάνεται μετά τη δουλειά, είναι ο αυτοσεβασμός και ταυτόχρονα κυριαρχεί μια βουβή οργή προς όλους. Το διπλανό στη δουλειά που επιβίωσε, το δημόσιο υπάλληλο που μπορεί να τη βγάλει καθαρή, τον ταξιτζή που απεργεί, τον αγρότη που έκλεισε το δρόμο κ.λ.π.

Κομμάτια η κοινωνία που σφάδάζουν και σφάζονται. Η κοινωνική αλληλεγγύη βυθίζεται στους καναπέδες. Για να μετατραπεί η τυφλή οργή κι ο φόβος σε πράξη αντίστασης και για να ξανασυνδεθούν τα νήματα της κομματιασμένης κοινωνίας θέλει ΥΠΟΜΟΝΗ, ΓΝΩΣΗ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ολοκληρωμένη απάντηση και σχέδιο. Αλλιώς θα 'χουμε μόνο ξεσπάσματα που θα τα ονομάζουμε εξεγέρσεις και θα σβήναν λίγο μετά.

Ποιοι θα σηκώσουν το βάρος αυτό;

Εμείς οι λίγοι με τη ΦΛΟΓΑ, αρκεί η φλόγα να θυμάται.

Γιατί αν θυμηθεί λίγο λιγότερο απ' όσο χρειάζεται σβήνει αν θυμηθεί λίγο περισσότερο απ' ότι χρειάζεται σβήνει.

Πρέπει λοιπόν να μπορεί να μας διδάξει όσο ανάβει να θυμόμαστε σωστά. Ακόμα κι αν ακούγεται υπερβολικό σε κάποιους κι απίστευτο συνάμα, τώρα έρχεται ο καιρός μας.

Γιούλα Σακούλα

Έκτακτη Ανάγκη Αλληλεγγύης και Ομοψυχίας, μέσα στο 2012!

Ένα κείμενο που μίλησε στην ψυχή μας αναδημοσίευσε από τα «Δολιανίτικα Νέα» η Αρτινή εφημερίδα «ΠΥΡΡΟΣ» με τον χαρακτηριστικό τίτλο «Στη Νέα Τάξη Πραγμάτων η Διέξοδος βρίσκεται στην Ανάπτυξη της Περιφέρειας και στη Συλλογική Δράση των Ανθρώπων».

Το Δ.Σ. ενστερνιζόμενο απόλυτα το κείμενο και τις απόψεις του, θεωρεί χρέος την αναπαραγωγή μέρους του για τους αναγνώστες της εφημερίδας, επειδή εκτός των άλλων βρίσκει έδαφος στα συναισθήματα των ημερών που διανύουμε και προβάλλει διεξόδους που τις έχουμε όλοι ανάγκη.

"Κανένας δεν μπορούσε να φανταστεί πριν από λίγο χρονικό διάστημα ότι το σύνολο των πολιτών της χώρας θα έφτανε σ' αυτό το σημείο απόγνωσης.

Τώρα νιώθουν οι άνθρωποι, όλο και πιο πολύ, το βρόγχο να σφίγγει το λαμό τους.

Δυστυχώς, η Ελλάδα βρίσκεται υπό την κατοχή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ) και των κερδοσκοπών.

Πώς συνέβη ξαφνικά αυτό, ενώ πριν από λίγο καιρό ακούγαμε ότι η οικονομία της χώρας είναι ισχυρή, το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων βελτιώνεται, γίνονται έργα σε όλη τη χώρα και η εικόνα της αλλάζει ραγδαία, η βιομηχανική παραγωγή αυξάνεται και γενικά οι οικονομικοί δείκτες κατατάσσουν τη χώρα μας στις ισχυρές ευρωπαϊκές

οικονομίες.

Και ξαφνικά βρισκόμαστε στο μάτι του κυκλώνα. Βιώνουμε την οικονομική κρίση και παρατηρούμε ανατροπές με οδυνηρές συνέπειες στις εργασιακές σχέσεις και στα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα.

Κάτω από αυτό το καθεστώς της ανασφάλειας, της αβεβαιότητας, της ανεργίας και των κλειστών οριζόντων ποιος μπορεί να κάνει σχέδια ότι θα μπορεί να επισκεπτεται το χωριό του, να συντηρεί το σπίτι του, να συναναστρέφεται τους συγχωριανούς του; Ποιο μέλλον έχει η περιφέρεια; Ποια αναπτυξιακή προοπτική μπορεί να δει κανείς;

Αυτό που ακούμε συνέχεια είναι η λογιστική αντιμετώπιση της κατάστασης σε βάρος των ανθρώπων. Κυριαρχούν οι αριθμοί και παραμερίζονται οι άνθρωποι.

Με βάση τα στοιχεία που παρουσιάζονται, το χρέος της Ελλάδος ανέρχεται στο 179% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Της Ολλανδίας στο 234%, της Ιρλανδίας στο 222%, του Βελγίου στο 219%, αλλά και άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν χρέος μεγαλύτερο από της Ελλάδας. Αυτές οι χώρες, όμως, δεν κινδυνεύουν να χρεοκοπήσουν. Γιατί;

Κάτι ανάλογο παρατηρείται και με τα ελλείμματα. Όλες οι χώρες έχουν ελλείμματα. Η Ιαπωνία, οι ΗΠΑ, οι χώρες της Ευρώπης. Γενικά, δεν υπάρχει χώρα χωρίς χρέος.

Η αντιμετώπιση της κατάστασης περνάει μέσα από την αναπτυξιακή πορεία και την τόνωση της ζήτησης, άρα της ενίσχυσης των μισθών και των συντάξεων. Διαφο-

ρετικά, η ύπαιθρος και η περιφέρεια θα μαραζώσουν με πολύ γρήγορους ρυθμούς.

Με τα μέτρα που εξαγγέλησαν, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και οι άλλοι εργαζόμενοι, θα πληρώσουν 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ και οι έχοντες και κατέχοντες 100 εκατομμύρια ευρώ. Ποιος πληρώνει τις συνέπειες της κρίσης; Είναι δυνατόν να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς να τονωθεί η ζήτηση;

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, αυτοί που θα αντιμετωπίσουν περισσότερα προβλήματα είναι όσοι δεν έχουν σταθερή εργασία, οι κάτοικοι των χωριών με τις αγροτικές συντάξεις και τα χαμηλά εισοδήματα (αν υπάρχουν και αυτά)...

...Και η Πολιτεία τι κάνει; Μια απλή σκέψη είναι να διευρύνει το μέτρο που έκοψε τα 2/14 από τους μισθούς και τις συντάξεις και στα διαπιστωμένα κέρδη των τραπεζών, των ποσών που διακινούνται από τις οφσώρ εταιρείες, των αμυντικών δαπανών, τον περιορισμό της φοροδιαφυγής κ.λπ.

Σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς είναι μεγάλη ανάγκη να έρθει ο ένας κοντά στον άλλο. Να συσφίξουμε τις σχέσεις μας μέσα από τα Τοπικά Συμβούλια, τους Δήμους και τις Αδελφότητες. Μέσα σε συνθήκες σκληριάς οι Κοινότητες έπαιξαν πολύ ουσιαστικό ρόλο. Να κυριαρχήσει το συλλογικό πνεύμα, σε βάρος του ατομικού. Ο ατομισμός σε τέτοιες καταστάσεις είναι ο χειρότερος εχθρός. Η ελπίδα βρίσκεται μέσα στο συλλογικό πνεύμα. Σε συνθήκες πραγματικής δημοκρατίας δεν υπάρχουν μονόδρομοι και αδιέξοδα".

Πρόσκληση

ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝΤΑΙ τα μέλη του Συλλόγου Ηπειρωτών Κορινθίας "Η ΠΙΝΔΟΣ" την Κυριακή 22/01/2012, ώρα 11.00 π.μ. στο ξενοδοχείο «ΚΟΡΙΝΘΟΣ» στην ετήσια Γ.Σ. και την κοπή της πίτας του Συλλόγου. Να είμαστε όλοι εκεί, ενωμένοι!

Το Δ.Σ.

Ευχές για το 2012

Το Δ.Σ. εύχεται στα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου

Χρόνια πολλά με ειρήνη - υγεία και εντυχία.

ΤΗΣ ΝΤΙΝΑΣ ΚΙΤΣΟΥ

"Το κακοδαιμονέστατον εσνάφι των ραπτών"

Η Ντίνα Κίτσου γεννήθηκε στην Κόρινθο από Ηπειρώτες γονείς και διαμένει στο Λουτράκι. Με το πρώτο της διήγημα το 1998 κέρδισε βραβείο πρωτοεμφανιζόμενου των εκδόσεων Καστανιώτη και του περιοδικού Elle. Έκτοτε διηγήματά της έχουν διακριθεί σε διάφορους διαγωνισμούς. Το 2004 κυκλοφόρησε το μυθιστόρημα «Η Βερόνικα και ο Συνταγματάρχης» (Εκδόσεις Πατάκη) που έλαβε πολλές και καλές κριτικές.

Πρόσφατα το διήγημά της «το κακοδαιμονέστατον εσνάφι των ραπτών» που δημοσιεύεται στη συνέχεια, απέσπασε το Γ' Βραβείο στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Διηγήματος του Σωματίου Λόγου και Τέχνης «Αλκυονίδες».

Είχαν παρέλθει επτά περίπου έτη από της αποφράδος ημέρας που εκπαιδεύσαμε τον παππού. Και είχαν προ πολλού διαπιστώσει με τα ίδια μου τα μάτια να κρυμνίζονται υπό του βράχου της Μπαήρας τα παιδικά όνειρα για να γενώ μια μέρα ο αρχιρράπτης της Σουλτάνας και να συμμετέχω εις θερμάς ερωτικές περιπτώξεις με πρωταγωνιστριάς ξανθόκωμους βασιλοπούλας γυμνάς και εξ έρωτος αλλοθρήσκου απονενοημένες.

Ουχί μόνον δεν ξαναπάτησα εις το ανθρωποφάγο χαρέμι, αυτονόητον! παντελώς απηλλαγμένος από την πλέον ελαχίστη

πλάνην, αλλά ούτε έξωθεν αυτού, και επιπλέον έπαυσα να πιστεύω στις γεροντικές παραμυθίες συλλήβδην, περιττόν ειπείν. Αντί όμως να καχεκτώ και να μαραίνομαι οσάν σταφιδιασμένη και γηραλέα κόρη, απεφάσισα μετά ωρίμου σκέψεως να απορρίψω τας παιδικάς και τας νεανικάς απερисκεψίας, τις επικίνδυνες ρομαντζάδες και τα βασιλικά όνειρα και αντ' αυτού να πέρσω με τα μούτρα εις την εργασία μου, το μοναδικό μέσον, εδώ που τα λέμε, το οποίο μου εξασφάλιζε ισχνώς μεν, σταθερώς δε, τα προς το ζην.

Μετά την μάχη του αφεντικού με τον άγγελον, ανέλαβα αμούστακος ακόμη, αληθώς ειπείν, τα ηνία του πιο ονομαστού ραφτάδικου της Πόλεως.

Κατά ποίον τρόπον εστιγμάτισε ο θάνατος του πάππου μου το κακότροπο και σκληρόκαρδο εκείνο γερόντιο, δεν ημπόρεσα να εξηγήσω, ούτε τότε αλλά ούτε και αργότερος. Το μόνον για το οποίο μπορώ να μιλήσω μετά βεβαιότητος, είναι ότι από τη μέρα που με γύρισε πίσω ο Θύμιος και με απίθωσε κατάχαμα σαν να κουβαλούσε σακί με πατάτες και έτριψαν όλα τα κοκαλάκια μου ένα προς ένα, η βασιλεία της τυρρανίας του έληξε άδοξα.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Βιβλιοπαρουσίαση

«Ο Γιατρός»

της Γεωργίας Σκοπούλη
- Εκδ. ΔΩΔΩΝΗ

Πρόσφατα υπέπεσε στην αντίληψή μας και θεωρούμε χρέος μας μια σχετική αναφορά, η έκδοση του βιβλίου της Γεωργίας Σκοπούλη με τίτλο «Ο Γιατρός», από τις εκδόσεις Η «ΔΩΔΩΝΗ». Το βιβλίο έτυχε θερμής υποδοχής από τους Γιαννιώτες συντοπίτες του σε μια κατάμεστη αίθουσα όπου παρουσιάστηκε με ζέση από τον Λαοκράτη Βάσση. Παραθέτουμε παρακάτω αυτούσια κάποια αποσπάσματα από την εν λόγω παρουσίαση με την ευχή το βιβλίο αυτό να αποκτήσει περιόπτη θέση στο ράφι κάθε σπιτιού και ο βίος του γιατρού-ανθρώπου πάνω απ' όλα - Νίκου Σκοπούλη να φωτίζει το δρόμο όλων μας σε κάθε πτυχή και φάση της ζωής μας.

"Η Γεωργία Σκοπούλη έχοντας δοκιμαστεί επιτυχώς με το προηγούμενο βιβλίο της: «Αυτές που γίναν ένα με τη γη». Κάνε τώρα το πολύ ώριμο συγγραφικό της βήμα που συνιστά κορύφωση στην δική της δημιουργία και ιδιαίτερης σημασίας συνεισφορά στην Γιαννιώτικη και στην Ηπειρωτική, γιατί όχι και στην ελληνική κοινωνία γενικότερα, καθώς παραδίδει στις μελλοντικές γενιές έναν «μύθο» με κρίσιμες διδακτικές συνδηλώσεις και μηνύματα.

Κι αυτό σε μια εποχή που εγγίζει τα όρια των αδιεξόδων της, ακριβώς γιατί αναποδογύρισε η κλίμακα αξιών αυτού του «μύθου».

Στο προλογικό σημείωμα του βιβλίου αναφέρεται: «Το υλικό οργανώθηκε σε τέσσερις ομόκεντρους κύκλους. Με πρώτον της αυτοβιογραφία τους και δεύτερον τις αφηγήσεις αυτών που έζησαν μαζί του, εργάστηκαν δίπλα τους, συναγωνίστηκαν τον αγώνα τον καλόν που τα λόγια τους θα μπορούσαν να είναι η συνέχεια της αυτοβιογραφίας του. Ο αχός του κόσμου αποτελεί τον τρίτο κύκλο, τον ευρύτερο, μαρτυρίες έξω από τον στενό κύκλο του δεύτερου μέρους, συνήθως μικρές, κάποτε αποφθεγματικές σαν παροιμίες, έτσι όπως κάθε μύθος καταλήγει σε φιλοσοφικό απόσταγμα. Ο επίλογος αφέθηκε σ' εκείνος που τον κληρονόμησαν... Το όλο εγχείρημα συμπληρώνουν γραφτά ντοκουμέντα, επίσημα έγγραφα και φωτογραφικό υλικό».

Ο Νίκος Σκοπούλης, ο γιατρός, ανήκει στις πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις που πέρασε ως μύθος και θρύλος στη συλλογική μνήμη της Γιαννιώτικης και Ηπειρωτικής κοινωνίας. Ένας μύθος και θρύλος που είναι και ένα αδυσώπητο μέτρο των συλλογικών πεπραγμένων μας... τούτους τους χαλεπούς καιρούς".

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΦΡΟΝΙΜΑΔΗ - ΜΑΤΑΤΣΗ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ
ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Μπουζούλας Κων/νος

Εξαμίλια

Τηλ. 27410-36095
Κιν. 6946 431878

«Καφενείον ΤΟ ΤΖΑΜΙ»

συνέχ. από το προηγούμενο

«Γιαννιώτες» και
«Χωριάτες»

Τα χρόνια της κατοχής και μέχρι το '50 η πελατεία του καφενείου ήταν ένα σύμφυρμα από ανομοιογενή και ετερόκλητα στοιχεία. Χωριάτες, γραμματιζόμενοι, ουζοπότες, κουμαρτζήδες, τσαμπάπδες και νοικοκυραίοι αποτελούσαν ένα μωσαϊκό που συμβίωνε αρμονικά. Περιστασιακοί πελάτες ήταν και γύφτοι ομπρελάδες και καρεκλάδες. Με το έμπα του φθινοπώρου έστηναν το υπαίθριο εργαστήριό τους κάτω από τον πλάτανο και διόρθωναν ομπρέλες και καρέκλες.

Το τζαμί πέρα από τους χωριάτες είχε και τους μόνιμους πελάτες του, τους «Γιαννιώτες». Έτσι αποκαλούσαν αυτούς που είχαν εγκατασταθεί μετά την κατοχή και τον εμφύλιο στα Γιάννενα και είχαν γίνει μόνιμοι κάτοικοι της πόλης. Οι Γιαννιώτες και οι Χωριάτες αποτελούσαν τον κύριο κορμό της πελατείας. Όλοι αυτοί μια σειρά από χαρακτηριστικούς τύπους καθόριζαν το χρώμα και την ταυτότητα του καφενείου. Το τζαμί ήταν σαν την «Εκκλησία του Δήμου» και την «Αρχαία αγορά» της αρχαιότητας. Εκεί συζητιόταν όλα τα τοπικά και τα διεθνή προβλήματα. Στην ημερησία διάταξη η πολιτική κατάσταση. Οι συζητήσεις θυελλώδεις. Τις πρωινές ώρες της Κυριακής ή νωρίς τα απογεύματα στις καθημερινές και προτού αρχίσει η χαρτοπαίξια οι ...σύνεδροι έπαιρναν θέσεις σε ημικύκλιο και σε απόσταση ασφαλείας ο καθένας από τους συνομιλητές του γιατί πολλές φορές η συζήτηση εκραχύνονταν, τα σάλιο: εκτοξεύονταν σε αρκετή απόσταση και η ένταση στο αποκορύφωμά της.

Γίνονταν ...περισπούδαστες αναλύσεις όλων των καταστάσεων. Με σοβαρόφανεα και με ...εμβρίθεια ανέλυαν τα γεγονότα και διόρθωναν τα ...λάθη των υπερδυνάμεων. Οι περισσότεροι δικαιολογούσαν την τακτική του Κρούτσεφ και οι άλλοι αβαντζάρizαν τον Κένεντι. Κατέκριναν μεθοδεύσεις και πρακτικές της ελληνικής διοίκησης και για όλα είχαν τη λύση που προτείνει ο κάθε νεοέλληνας.

-Ας ήμουν εγώ ... και θα 'βλεπες ...
'Ολ' αυτά με φωνές και χειρονομίες χωρίς κανένα επικείμενο. Μιλούσαν όλοι μαζί χωρίς

ν' ακούγεται κανένας. Με βρισιές και λοιδορίες ο καθένας προσπαθούσε να επιβάλει την άποψή του.

-'Αντε ωρέ γίδ' του διαδ'όλ' π' ξέρ'ς εσύ από πολιτική.

-'Οχι. έμαθες εσύ με τ'ν κλίτσα κοντά στα πρόβατα στο Ξεροβούν' ...

Οι τόνοι έπεφταν απότομα και το κλίμα γίνονταν ευχάριστο και φιλικό όταν η συζήτηση γύριζε στα κουτσομπολιά. Ξεχνούσαν στη στιγμή όλες τις προηγούμενες αντιδικίες και με μαεστρία ο καθένας προσπαθούσε να παραβγί με τους άλλους σε καλαμπούρια και τσουχερά πειράγματα. Τον τόνο έδινε ο ίδιος ο καφετζής. Απευθύνονταν στους πελάτες του σαν να ήταν ζωντανά. Αλλά κι εκείνοι του απαντούσαν με τον ίδιο τρόπο. Μια φορά ένας πελάτης, ο Χρήστος, διέταξε.

-Φκιάξι μ' ένα τσάι 'βρωπαϊκό ...

-Μωρέ μπουφογγέρακα, είχες και στον Κρυφοβό τσάι 'βρωπαϊκό ... εσείς τσουκνίδες βράζιζαν για τον καρακαλές (κοκίτη)... σχολίασε γελώντας ο καφετζής και ταυτόχρονα ετοίμαζε το τσάι.

-'Ορέ γίδ' Ραβενιώτ'κο, εσύ που έμαθες να φκιάν'ς καφέ: Στα Ραβένια μόνο βελάνια είχαταν ... τον πλήρωσε με το ίδιο νόμισμα ο Χρήστος. (Κρυφοβός και Ραβένια τα χωριά τους).

Καραλαέπσοοον....

Ο Γιωτάκης διηγούνταν με παραστατικό τρόπο πώς οι χωριανοί του αντιμετώπιζαν κάποια απουσία του ψάλτη της εκκλησίας.

ΑΠ. ΚΑΛΑΝΤΖΗ

συνταξιούχου εκπαιδευτικού

Στο χωριό υπήρχε ένας και μοναδικός ψάλτης ο μπάρμπα-Κωσταντής. Μ' αυτόν είχε συνταυτιστεί ο παπάς κι έβγαζαν τη λειτουργία όπως οι δυο τους είχαν σχεδιάσει χωρίς να παρουσιαστεί ποτέ κανένα πρόβλημα. Μια φορά ο ψάλτης αρρώστησε και χρειάστηκε να μπει σε νοσοκομείο της Αθήνας. Έτσι άφησε το ψαλτήρι χωρίς αντικατάσταση. Οι χωριανοί πήγαν την Κυριακή στην εκκλησία και αμήχανοι παρακολουθούσαν τον παπά να μπανοβγαίνει από το ιερό στο ψαλτήρι και αντίστροφα για να εκπληρώσει και τους δυο ρόλους, του παπά και του ψάλτη. Κάποια στιγμή ανανέκτησε από το συρεγκέλα και φώναξε.

- Πέστε και κανένα Κύριε ελέησον, χωριανοί να βγάλουμε τη λειτουργία πέρα ... Οι χωριανοί κοιτάχτηκαν και ο ένας ρωτούσε τον άλλο.

- Πότε λεν Κύριε ελέησον ...

- 'Όταν πει ο παπάς του Κυρίου δευθόμεν... είπε μπάρμπα-Χρήστος που είχε... εντρυφήσει στα εκκλησιαστικά.

- Του Κυρίου δευθόμεν... λέει σε κάποια στιγμή ο παπάς.

- Καραλαέπσοοοον... ακούστηκε μια άγρια και απότομη φωνή από το τελευταίο στασίδι της εκκλησίας. Ο μπάρμπα-Βαγγέλης αποφάσισε να ανταποκριθεί στο κάλεσμα του παπά. Νόμισε ότι αν πει το «Κύριε ελέησον» δυνατά θα εξευμενίσει καλύτερα τον Κύριο και η επίκλησή του θα φτάσει γρηγορότερα στο στόχο της. Οι Χωριανοί κατατρόμαξαν και ανατρίχιασαν από την αγριοφωνάρα του αυτόκλητου ψάλτη. Παράκληση προς τον Κύριο ή βρισιά ήταν τούτο.

- Δεν το λεν έτσ' Βαγγέλ'... επενέβη ξανά ο μπάρμπα-Χρήστος,

- Ε, πέστο εσύ καλύτερα... του αποκρίθηκε εκείνος πειραγμένος. Οπότε στην άλλη επίκληση του παπά «του Κυρίου δευθόμεν» ακούστηκε,

- Ωρε Κύριε ελέησοοοον... Ο μπάρμπα-Χρήστος με ψιλή και τσακιστή φωνή σε ήχο ηπειρωτικού μοιρολογιού προσπαθούσε να ευχαριστήσει τον Κύριο με τρόπο μαλακό που να ταιριάζει σε ικέτη που ζητάει το έλεος από τον παντοδύναμο και ικανοποιημένος γιατί αυτός κάλυψε επαξίως το κενό του ψάλτη.

Το εκκλησίασμα ξέσπασε σε πνιχτά γέλια και μερικοί που δεν μπορούσαν να κρατηθούν πεταχτή καν όζω από την εκκλησία.

Η συνέχεια στο επόμενο.

Στο Βουθρωτό Βορ. Ηπείρου έρευνες από την UNESCO

Η πλήρης εγκατάλειψη του αρχαιολογικού χώρου του Βουθρωτού, στους Αγίους Σαράντα της Βορείου Ηπείρου, προκάλεσε πρόσφατα την παρέμβαση της UNESCO, που ξεκίνησε έρευνες.

Το Βουθρωτό, ένα από τα σημαντικότερα αρχαιολογικά μνημεία, το οποίο έχει ανακηρυχθεί ως παγκόσμιο μνημείο κληρονομιάς, τα τελευταία χρόνια έχει τελείως εγκαταλειφθεί, ενώ και ο δρόμος από τους Αγίους Σαράντα που οδηγεί στον αρχαιολογικό χώρο είναι σε κακά χάλια.

Εμπειρογνώμονες της UNESCO που επισκέφθηκαν το Βουθρωτό, μαζί με το Διεθνές Συμβούλιο Μνημείων και Τόπων, έρευνησαν

τον χώρο και θα υποβάλουν αναφορά, σχετικά με την κατάσταση που βρίσκεται το αρχαιολογικό πάρκο και το θέατρο.

Ιστορικά στοιχεία για το Βουθρωτό

Η ρωμαϊκή παράδοση αποδίδει την ίδρυση του Βουθρωτού στον τρωικό ήρωα Έλενο. Ο Έλενος, γιος του Πριάμου, έκτισε την πόλη ως δεύτερη Τροία κατά τη φυγή του για την Ιταλία, ύστερα από την άλωση της πατρίδας του από τους Έλληνες.

Στην πραγματικότητα, η αποικία αυτή ιδρύθηκε μάλλον από τους γειτονικούς Κερκυραίους, τους Κορινθίους και άλλους, ίσως Ηπειρώτες, κατά τον 6^ο π.Χ. αι.

Ιδιαίτερη άνθηση γνώρισε το Βουθρωτό επί βασιλείας του Πύρρου και γενικότερα τον 4^ο και 3^ο π.Χ. αιώνα. Τότε κτίστηκαν ο ναός τους Ασκληπιού, η πύλη με το λιοντάρι και το θέατρο.

Το εντυπωσιακό αυτό ελληνικό θέατρο κτίστηκε κάτω από την ακρόπολη, στο τέλος τους 4^ο π.Χ. αιώνα. Πέντε κλίμακες οδηγούν ακτινωτά σε είκοσι τουλάχιστον σειρές κερκίδων, όπου 2.000 θεατές παρακολουθούσαν τα θεατρικά δρώμενα.

Τις κόγχες της σκηνής κοσμούσαν αγάλματα, ανάμεσα στα οποία βρέθηκε κεφαλή του Απόλλωνα, γνωστή ως η θέα του Βουθρωτού. Στο χώρο του θεάτρου διατηρείται κιονόμορφος βωμός, αφιερωμένος στον θεό Διόνυσο.

Δεξιά του θεάτρου υπάρχει μεγάλη στοά και αριστερά το πρυτανείο και ναός του

Ασκληπιού. Στον περίγυρο του ναού βρέθηκε πλήθος αγγείων με επιγραφές για το θεό.

Κοντά στο θέατρο έχει αναστηλωθεί κίονας από κτίσμα προς τιμήν του Απόλλωνα, έργο της ελληνιστικής περιόδου. Στην ίδια εποχή ανήκει και το γυμνάσιο (γυμναστήριο).

Επίσης, στην ελληνιστική περίοδο ανήκουν οι ελληνικές επιγραφές, που βρέθηκαν εδώ. Ανήκουν στο κοινό των Ηπειρωτών και αναφέρονται σε κάποιο προστάτη στρατηγό των Χαόνων (ηπειρωτικού φύλου που είχε έδρα τη Φοινίκη), και σε έναν ιερέα του Ασκληπιού.

Από τα αγάλματα που σώθηκαν, ξεχωρίζουν η ωραία κεφαλή του Απόλλωνα, έργο της μεταπραξitelικής σχολής του 4^{ου} π.Χ. αιώνα, και το άγαλμα του πολεμιστή που φιλοτέχνησε ο Αθηναίος γλύπτης Σωσικλής. Όλα αυτά φανερώνουν τον παλμό της ελληνικής ζωής και τέχνης στη μικρή αυτή ηπειρωτική πόλη.

Το Βουθρωτό έγινε αργότερα Ρωμαϊκή αποικία και χρησιμοποιήθηκε ως ναυτική βάση. Τον 1^ο και 2^ο μ.Χ. αιώνα γνωρίζει νέα ακμή, ενώ στη συνέχεια κατακτήθηκε από Νορμανδούς, Γάλλους, Βενετούς και, τελικά, Οθωμανούς. Το 1807, ο Αλή Πασάς έκτισε ένα μικρό φρούριο, για να προστατέψει το κανάλι από τις γαλλικές δυνάμεις, που στάθμευαν στην αντικρινή Κέρκυρα. Ήδη, όμως, από τον 15^ο αι. μ.Χ. οι κάτοικοι είχαν αρχίσει να εγκαταλείπουν την πόλη, λόγω των βάλτων. Σήμερα η περιοχή έχει εγκαταλειφθεί τελείως και πυκνή βλάστηση καλύπτει τα πάντα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ»

«Τα Ηπειρωτικά νέα»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ "Η ΠΙΝΔΟΣ"
Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 71-20100 Κόρινθος, 3^{ος} όροφος
ΤΗΛ.-FAX: 27410-72230

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ "Η ΠΙΝΔΟΣ"
Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 71-20100 Κόρινθος, 3^{ος} όροφος
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ν. ΜΑΤΑΤΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ: Λ.Ιωνίας 4-20100 Κόρινθος, ΤΗΛ.27410 25298
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ν. ΜΑΤΑΤΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ: Λ.Ιωνίας 4-20100 Κόρινθος, ΤΗΛ.27410 25298

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΓΙΟΥΛΑ ΣΑΚΟΥΛΑ (Ταμίας Συλλόγου)
Δ/ΝΣΗ: Κύπρου 71-20100 Κόρινθος, Τηλ. 6974312462

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΑΝΤΑ ΑΝΤΙΓΟΝΗ, ΣΑΚΟΥΛΑ ΓΙΟΥΛΑ
ΦΡΟΝΙΜΑΔΗ-ΜΑΤΑΤΣΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ (για τα ενυπό-
γραφα άρθρα ευθύνονται οι συντάκτες τους)
ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ: ΚΑΤΑΓΡΑΜΜΑ, Αγ. Ιωάννης - Κιάτο
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 20€
ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ: 0,80 €/cm²

"Το κακοδαιμονέστατον εονάφι των ραπτών"

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

Ποιος ξεύρει τι να σκέφτηκε άραγες ο μονόχρωτος και κακοχυμένους αρχιρράφτης; μήπως οτι ήγγικεν και η δική του ώρα να παλαίψει με το ισχνό σαρκίο του ενάντια στον άγγελο; μήπως οτι τάχα τίποτες, ούτε όλα τα τόπια τα πλουμιστά υφάσματα του κόσμου, ούτε τα πουγκιά με το χρυσάφι του δεν ήταν ικανά να δελεάσουν τον εξολοθρευτή άγγελο με τη ρομφαία; αυτό που έχει σημασία, είναι ότι το πλέον δυσκόιλο ανθρωπάκι που τόσο φόβο μας πότιζε όλους με ένα του βλέμμα, ημέρευσε σαν αρνάκι ώστε ούτε τη φοβερή του βίτσα ξανανώσαμε στο πετσί μας, ούτε επεχείρησε έκτοτε να μας φιλοδωρήσει, όπως πολλάκις το συνηθίζε, με καρπαζιές και απρεπέστατες βρισιές, ικανάς να κάνουν όλες τις γιαγιάδες του κόσμου, της δικής μου συμπεριλαμβανομένης, να ερυστριάζουν ωσαν κοριτσόπουλα, λες και ο βλοσυρός άγγελος τον είχε φοβερίξει κραδαινόντας τη ρομφαία του σα να του έλεγε «κοίτα τι σου μέλλει να πάθεις κακομοιρή μου εάν συνεχίσεις να ταλανίζεις τοιουτοτρόπως τα ατυχή ταύτα παιδιά».

Στην αρχή μας παραξένεψε κι εμάς με τα καπρίτσια του και για κάμποσον καιρό εξακολουθήσαμε να δουλεύουμε στο σκοπό που βαρούσε το ντέφι, σαν υπνωτι-

σμένα, γρήγορα όμως του πήραμε τον αέρα και με το που έστριβε το ρίχναμε στο τραγούδι και στα γελάκια τα πνιχτά: τότες ο σατράπης έκανε πως θύμωνε και έβανε τάχα μου τα χέρια στη μέση και χτυπούσε τάχα μου τάχα μου με το πόδι του το ζερβό το δάπεδο του οντά: εμείς τα ζούδια καμωνόμασταν τα εκπεπληγμένα και το τιτίβισμα κοβόταν με το μαχαίρι, ή μάλλον με το ψαλίδι. Κι όσο γελούσαν οι άλλοι κι έκαναν χάζι, εγώ τόσο τον σεβόμουν τον εσχάτογερο και πιο πολύ ακόμα, γιατί είχε δει με τα μάτια του τον άσπλαχνο κι αιμοδιψή άγγελο που όποτε του κάπνιζε κατέβαινε εις την γην και άρπαζε όποιον του γυάλιζε, παππούδες, παιδιά, πτωχούς και βασιλοπούλες, πέφτοντας με φόρα από τα ουράνια, σαν τα κοράκια που λιμπίζονται από ψηλά τ' αστραφτερά και τα χρυσαφιά, και ο,τι πρόσταζε το έκανα δίχως να βγάλω κιχ και δεν τον κοιτάζα στα μάτια ούτε για αστέιο μπας τυχόν και καθρεφτιστεί στο βλέμμα του κανέναν πεινασμένους αρχάγγελος και με βάλει κι εμέ στο μάτι και βρω κανέναν κακό μπελά προ της ώρας μου.

Με συγκίνηση ακόμα και τώρα, μετά από τόσα και τόσα χρόνια ενθυμούμαι πως με κάλεσε ένα απομεσήμερο στα ιδιαίτερα του και μου λέγει:

«Παιδί μου, εμένα σώθηκε το καντηλάκι μου και θα υπάγω εις τόπον χλοερόν».

«Μην τάχα έρχεται ο άγγελος;» τον ρώτησα μη ξεύροντας τι άλλο ειπείν, κρύπτοντας με τα χίλια ζόρια τα δάκρυα που ανέβλυζαν καυτά υπό των φθαλμών μου.

«Άφερμη», μου έκανε εκείνος με τα μάτια. «Αλλά μη στεναχωρεύεσαι παιδί μου διότι είμαι καθ' όλα έτοιμος και δεν σκοπεύω να του κάμω τη χάρη να αρχίξω τις γκρίνιες τώρα στα στερνά μου ούτε και πρόκειται να θρηνησώ γιατί κουράστηκα πια, και θα' ναι ο θάνατός γαλήνη και ανακούφιση και, τέλος πάντων, ο,τι ήταν να τελέψω το ξετέλεψα».

Και ούτως βρέθηκα εικοσαετής να έχω εις την ιδιοκτη-

σίαν μου ολάκερο το ραφτάδικο. Συχνάκις ενοστάλγουν τον αφεντικό μου, το καχεκτικό εκείνο γερόντιον, που ανυπερθέτως εσυνητρόφευε τον παππού και τη γιαγιά εις τας απέραντας αγκάλας του γαληνοτάτου καλοκαιρινού ουρανού το οποίο, όσο ζούσε, δεν έπαυε να με επιπλήττει τόσο δια τις στραβές ραφές και τις άτεχνες βελονιές όσο για τους κρυφούς αναστεναγμούς μου που ανέβαιναν από τα βάθη της νεανικής καρδιάς μου σαν χείμαρρος οσάκις περνούσε κάτω από τα ορθάνοιχτα παραθύρια του εργαστήριου κάποια φιλήδονη νεανίδα μοσχοβολούσα από την κεφαλή μέχρις ονύχων τριαντάφυλλο και γιασεμί.

Η καθημερινή κούρασις ποσώς με πτοούσε και την εσπέραν, όταν τα μαθητευόμενα ραφτόπουλα σχολούσαν σέρνοντας τα πόδια τους από τον κάματο, εγώ πάλευα σαν τον Διγενή στα μαρμαρένια αλώνια με τις χρυσές κλωστές και τα πλουμιστά υφάσματα απτόητος και ακαταπόνητος κι όταν ετέλεσε κι αυτό το μαρτύριον ήνοιγον τα κλειδαμπαρωμένα συρτάρια της κάμαρής μου και το' ριχνα στο διάβασμα μέχρις που τα μάτια μου γλάρωναν και έπεφτα σε λήθαργο γλυκύ, ω! αυτή η τρελλή μέθη της μελέτης πως με συνέπαιρνε! σε τι ταξίδια μαγικά με πήγαινε! «Αυτά είναι τα ταξίδια που δεν έκαμες παππού» σκεπτόμουν πικραμένος και μετά ευθύς το μετάνιωνα και ξανάπεφτα με τα μούτρα εις την μελέτην, διότι, έτρεφα την κρυφή επιθυμία να εγκαταλείψω βελόνια και κλωστές και να υπάγω να σπουδάσω εις την περίφημον Θεολογικήν Σχολήν της Χάλκης, άλλη χαράν πλὴν αυτής δεν είχαν.

Αι αρχόντισσαι της πόλεως έτρεφαν προς το πρόσωπό μου μεγάλη εκτίμηση γιατί ήξερα να τις μεταμορφώνω από χρυσαλίδες σε πεταλούδες δίχως να υπολογίσουν ραφτικά και έξοδα και συχνάκις με προσκαλούσαν εις τις πολυτελείς οικίες τους για να μου προσφέρουν ερωτικές απολαύσεις και κατέληξα να αμαρτάνω με τη σκέψη, τόσο η ανάσα που ανέδυσαν τα υγρά χείλη τους έδειχνε ότι μπορούσε να με γλυτώσει από το μαρτύριο του έρωτος που δίχως άλλο κόντευε να μου πάρει το νου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΦΡΙΞΟΥ ΣΑΚΟΥΛΑ

Πάνε τέσσερα χρόνια τώρα, από τις 27/11/007, που έφυγε από τη ζωή σε ηλικία μόλις 67 ετών ο Φρίξος Σακούλας, ένα από τα παλιά δραστήρια μέλη του Συλλόγου μας. Ο Φ. Σακούλας από τη Θεσπρωτία, διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας για δύο διετίες (1981-83 και 1996-98), ενώ πάντα

στάθηκε στο πλευρό των εκάστοτε Δ.Σ. αποτελώντας τον κρικό που τα συνέδεε με τα μέλη που διέμεναν στην περιοχή Κιάτου και τη δυτική Κορινθία γενικά. Ο ίδιος ως βιοπαλαιστής οικοδόμος αλλά και ως Ηπειρώτης άξιος της καταγωγής του, είχε εγκατασταθεί και διέμενε στην Νεάπολη Κιάτου σε ιδιόκτητη οικοδομή.

Κατά καιρούς ο Φ. Σακούλας εκπροσώπησε το Σύλλογο ως εκλεγμένος αντιπρόσωπός του στον Π.Σ.Ε (Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας). Δημοσιεύουμε παρακάτω ένα συναισθηματικά φορτισμένο κείμενο που αφιερώνει στη μνήμη του η κόρη του Γιούλα Σακούλα.

«Θα νικήσουμε για σένα πατέρα. Θα νικήσουμε γι' αυτούς που έφυγαν και γι' αυτούς που θα 'ρθουν.

Για τις χιλιάδες γυναίκες και άντρες του κόσμου ετούτου και του κόσμου εκείνου, και του κόσμου του μέλλοντός μας.

Για τους αγωνιστές αυτής της γης, τους κολασμένους, αυτούς που δεν σκύβουν το κεφάλι. Αλλά πάνω απ' όλα για τα παιδιά.

Για τα παιδιά που τόσο αγαπούσες. Για όλα όσα έζησες και για όλα όσα δεν πρόλαβες να ζήσεις, και για όλα όσα θα ζήσουμε μαζί πατέρα, στις μάχες του μέλλοντός μας.

Ο πατέρας μου ήταν άτυχος γιατί πέρασε μια ζωή φυλάγοντας την επαναστατική φλόγα στις εποχές της μεγάλης ξηρασίας κι άνοιξε την πόρτα και έφυγε, αφήνοντάς με πολύ μόνη, όταν η δυνατότητα της επαναστάσης άρχιζε να φαίνεται στον ορίζοντα.

Ελπίζω να είναι έτσι και να μην αποδειχθεί ότι ήταν τυχερός μάλλον που δεν είδε αυτά που θα ακολουθούσαν. Αλλά αυτό εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από μένα, από μας.

Σ' αγαπώ πατέρα...»

Δρόμοι και περάσματα

Μέχρι και τον Εμφύλιο, οπότε έγιναν οι πρώτοι αυτοκινητόδρομοι, η συγκοινωνία στα Μαστοροχώρια της Κόνιτσας παρέμενε πρωτόγονη. Οι περισσότεροι δρόμοι ήταν μονοπάτια που είχαν δημιουργηθεί με το συχνό πέρασμα των ζώων. Τα μόνα μέσα συγκοινωνίας ήταν τα ζώα, γαϊδούρια και μουλάρια. Τα γεφύρια ήταν ελάχιστα και όταν οι χείμαρροι κατέβαζαν νερό, συνέβαιναν συχνά μοιραία δυστυχήματα. Η κατάσταση αυτή έεβαλε σχεδόν πλήρη απομόνωση στα χωριά και οικονομία αυτάρκειας, με χαμηλό βιοτικό επίπεδο.

Ο μάστορας Θύμιος Βατοκαλής, το 1973, διηγείται:

«Είναι μεγάλη υπόθεση το πελέκημα της πέτρας, χρειάζεται καλλιτεχνία. Για τήρα μια πέτρα, έναν όγκο και σκέψου πως θα γίνει πρέκι για τζάκι γεμάτο λουλούδια και πουλιά. Ήθελε μεράκι και πολλή υπομονή για να γεννηθούν εκείνα τα καμαρωτά, οι

κλάρες με τα φύλλα και τα σταφύλια, τα φεγγάρια και οι μπακλαβάδες».

Γεφύρια

Δύο φόβους είχε πάντα ο Ηπειρώτης. Από τη μια τους ληστές και από την άλλη το κακό συναπάντημα με αδιάβατα ποτάμια. Και αν για τους πρώτους δεν μπορούσε να κάνει τίποτε, για τα δεύτερα ονειρευόταν γεφύρια πέτρινα, που έπρεπε, βέβαια, να στήσει μόνος τους.

Για τους Κουδαριούς μάστορες το χτίσιμο του γεφυριού αποτελούσε ξεχωριστή περίπτωση. Τα έργα τους δεν προέρχονταν από κανένα σχεδιαστήριο, αλλά χαράζονταν επιτόπου, με μόνο μέτρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Τα έργα των λαϊκών αρχιτεκτόνων μαρτυρούν επιμέλεια, γνώση και πείρα στοχεαστικού καλλιτέχνη. Και οι αρετές αυτές τους έδιναν το αίσθημα του μέτρου, σε σημείο που η προσωπικότητά τους δεν επηρέασε αυτάρεσκα το δημιούργημά τους. Αν η αυταπάρνηση αυτή της προσωπικότητάς τους σβήνει τη μνήμη των λαϊκών αρχιτεκτόνων, δίνει ωστόσο στα έργα τους αξία ιστορική, που ριζώνει και ταυτίζεται με την εθνική κληρονομιά.

Μονότοξα, δίτοξα, πολύτοξα, γεφύρια ηπειρώτικα, δημιουργήματα που βρίσκονται στην παράδοση του τόπου μας. Πέτρινα όλα τους και θολωτά, «καδραρισμένα

στην αιωνιότητα του πλατάνου», λαϊκές κατασκευές από τους περίφημους μαστόρους, τους άρχοντες της πέτρας, που βρήκαν το σωστό μέτρο, με αποτέλεσμα να μετουσιωθούν σε έργα τέχνης.

Αυτά τα γεφύρια, απλωμένα στην Ελλάδα και ειδικά στην Ήπειρο με το τόσο άγριο και άγονο τόπο, εμπλούτισαν και προέκτειναν το ηπειρώτικο τοπίο. Επειδή ακριβώς δεν υπήρξαν ξένα πρότυπα και πειρασμός για μίμηση, αλλά και ούτε τα τεχνικά εκείνα μέσα, κρατήθηκε η σχέση χώρου και δημιουργημάτων του ανθρώπου, τοπίου και γεφυριού. Τα πετρογέφυρα τα χαρακτηρίζουν η ποικιλία μορφών και η φαντασία του λαϊκού τεχνίτη.

«Τα έργα των λαϊκών αρχιτεκτόνων μαρτυρούν επιμέλεια, γνώση και πείρα στοχεαστικού καλλιτέχνη. Φανερώνουν την πίστη, την αγάπη και το σεβασμό που έτρεφαν προς την τέχνη τους. Και οι αρετές αυτές τους έδιναν το αίσθημα του μέτρου, σε σημείο που η προσωπικότητά τους δεν επηρέασε αυτάρεσκα το δημιούργημά τους, ούτε δέσποζε σε βάρος της ουσιαστικής αξίας του έργου», όπως σημειώνεται στη «Λαϊκή Ελληνική Αρχιτεκτονική» του Πάνου - Νικολή Τζελέπη.

Σύμφωνα με το Αρχείο Ηπειρώτικων Γεφυριών, ο αριθμός γεφυριών που έχουν καταγραφεί και μελετηθεί στον ευρύτερο χώρο της Ηπείρου είναι 431, εκ των οποίων στο νομό Ιωαννίνων βρίσκονται τα 295.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Οι Ηπειρώτες μάστορες της πέτρας

**ψήνω...
...δίνω**
Όλα στα κάρβουνα
Πλατεία 25ης Μαρτίου, Λουτράκι
τηλ. 27440 62770

chic
STROM
ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΑ ΑΝΑΤΟΜΙΚΑ ΣΤΡΩΜΑΤΑ - ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ
Παναγιώτα Κ. Γεωργούλα
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ & ΚΥΠΡΟΥ 16 - ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΤΗΛ./FAX: 27410 29335,

FASMA co
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΠΑΤΣΟΥΛΗΣ
MANAGER
NOTΑΡΑ 3
ΚΟΡΙΝΘΟΣ 20100
ΤΗΛ. 6972907903
FAX: 27410 84525

Νιτσιάκος
ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Θ. ΝΙΤΣΙΑΚΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Αποκλειστικός Διανομέας
ΧΑΝΤΖΙΑΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ: ΔΕΛΤΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ,
ΚΟΡΙΝΘΟΣ 20 100, ΤΗΛ.: 27410 24505 FAX: 27410-24506

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΟΣ
ΣΙΔΗΡΟΣ
ΑΡ. ΠΑΤΕΣΤΟΣ
ΧΡ. ΧΑΛΚΗΣ
Εξαμίλια Κορινθίας
Τηλ. 27410 36545
Οικίας: 28763

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ - ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ
Τζάφης
ΗΛΕΚΤΡΑΠΕΖΑ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ 68, ΚΟΡΙΝΘΟΣ τ.κ 201 00
ΤΗΛ.: (07410) 22.813 / 24.622 FAX: (07410) 23.116
ΛΟΥΤΡΑΚΙ: ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ 2Β

Τα μαντάτα της Ηπείρου

Συλλέγει, σχολιάζει και γράφει ο Σπύρος Ιωάννου

• Παλινόστηση Οικογένειας Σπ. Ιωάννου!

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας και η Συντακτική Επιτροπή της εφημερίδας εύχονται στον πρώην ταμία, οικονομικό υπεύθυνο «των Ηπειρωτικών νέων» και συντάκτη της παρούσας στήλης Σπύρο Ιωάννου καλή εγκατάσταση στην πατρική του γη, την Ήπειρο. Σημαντική απόλαυση για το Σύλλογό μας η αναχώρηση του ίδιου και της οικογένειάς του από την Κόρινθο, αφού αφήνουν δυσαναπλήρωτο κενό, ειδικά στο χορευτικό, του οποίου υπήρξαν ιδρυτικά μέλη και γερά ερείσματα όλα αυτά τα χρόνια της ύπαρξης και της δράσης του!

Το υλικό που ακολουθεί έχει συγκεντρωθεί με την επιμέλεια του Σπύρου πριν από την οριστική αναχώρησή του για την πατρίδα γη.

• Ο Εθνικός σημασίας, αγωγός φυσικού αερίου.

Η κατασκευή του ελληνοϊταλικού αγωγού φυσικού αερίου «IGI-ΠΟΣΕΙΔΩΝ» που διέρχεται και από την Ήπειρο και το εργοστάσιο συμπιέσης που θα ανεγερθεί σε περιοχή της Θεσπρωτίας χαρακτηρίζονται, και είναι, εθνικής σημασίας.

Η δημιουργία τους θα καταστήσει τη χώρα μας ενεργειακό κόμβο

αέριο και στην Ήπειρο, και να τηρηθούν οι παρακάτω όροι:

A. Σεβασμός στο περιβάλλον.
B. Παράκαμψη του αγωγού που διέρχεται περιοχές του πάρκου της Βορείου Πίνδου.
Γ. Προστασία του παραλιακού άξονα κατά τρόπο που να μην ακυρώνονται οι προοπτικές περαιτέρω τουριστικής ανάπτυξης της περιοχής.

Δ. Εξασφάλιση θέσεων εργασίας στο ντόπιο εργατικό δυναμικό.

Ε. Να εξασφαλιστεί η διακλάδωση και να διανεμηθεί φυσικό αέριο για βιομηχανική-οικιακή χρήση και στην Ήπειρο.

Επί του επείγοντος και σοβαρού αυτού θέματος πήρε σκληρή και επιβεβλημένη θέση η διοίκηση της κορυφαίας οργάνωσης της ηπειρωτικής αποδημίας η Πανεπειρωτική Συνομοσπονδία Ελλάδας, σε ομόφωνη απόφαση της οποίας αναφέρονται και τα εξής:

«Διαμαρτυρόμεθα εντονότατα για την σε βάρος της γενέτειρας προσγενόμενη διάκριση και δηλώνουμε ότι η ηπειρωτική αποδημία δεν θα ανεχθεί παραπέρα εμπαιγμούς. Γι' αυτό καλούμε την κυβέρνηση να προβεί πάραυτα σε προέγκριση, έγκριση μελέτης και κατασκευή του έργου διανομής φυσικού αερίου από τον ελληνοϊταλικό αγωγό, αποπεράτωσης και με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα έναρξης και προσδιορισμό της πηγής χρηματοδότησης (ΕΣΠΑ, ΠΕΠ, εθνικοί πόροι, ευρωπαϊκά προγράμματα). Η παρούσα απόφαση απευθύνεται σε όλα τα κόμματα και τους αρμόδιους φορείς της πολιτείας και ζητείται να απαιτήσουν την ταχύτερη πραγμάτωση του έργου, τόσο σημαντικού για την ανάπτυξη με δεσμεύσεις από τους αρμόδιους, ώστε η πατρίδα να μη φανεί για άλλη μια φορά αγνομούσα έναντι πανάξιων τέκνων, των Ηπειρωτών (από την "φωνή του αγρότη").»

• ΣΧΟΛΗ ΒΕΛΛΑΣ: 100 χρόνια από την ίδρυσή της. ΑΓΟΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ

Τον τελευταίο καιρό πολλές φήμες κυκλοφορούν γύρω από την λειτουργία της Σχολής της Βελλας.

Δεν θα ασχοληθούμε με την πλούσια και μακρόχρονη ιστορία της Σχολής και την τεράστια προσφορά της στην κοινωνία μέχρι σήμερα. Αυτό θα γίνει σε ένα άλλο άρθρο μας, όπου θα αναφερθούμε διεξοδικά στην εγκατάλειψη της Σχολής και ειδικότερα της Μονής Βελλας από τις αρμόδιες Εκκλησιαστικές Αρχές, αλλά και την Πολιτεία. Ένας σπουδαίος πνευματικός φάρος, που φώτιζε μια περιοχή που τόσο τον είχε ανάγκη, για πολλούς λόγους, έμεινε σβηστός για πολλά χρόνια. Έπαψε να εμπνέει και να καθοδηγεί η θρησκευτική και πατριωτική φλόγα του, ύστερα από την κοίμηση του αιμνήστου Μακαριστού, τέως Αρχιεπισκόπου, ιδρυτή της Σχολής, Σπυρίδωνα. Φτάσαμε ήδη σήμερα να συζητούμε το σβήσιμο και στο τελευταίο κεράκι που απέμεινε, το κλείσιμο της Σχολής Βελλας (από τα "Ζαγορισιανά Νέα").

Digital Print Φιακάς Άγγελος

- Βιντεοσκόπηση
- Φωτογράφιση εκδηλώσεων
- Ψηφιακή επεξεργασία εικόνων βίντεο
- Αντιγραφές από κασέτα σε DVD - DVD σε DVD
- Δημιουργία DVD Photo Album
- Εκτύπωση από κάρτες - φιλμ
- Φωτογραφίες διαβατηρίου - ταυτότητας
- Πλαστικοποίηση - Βιβλιοδεσία.

Κοιλιάτσου 61, Κόρινθος
Τηλ.: 27410 75515 fax: 27410 75516
KIN.: 6944717285

γερμανικά

ελένη ματούση

Πτυχιούχος Γερμανικής Φιλολογίας Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Αποστόλου Παύλου 33, 3ος όροφος, τηλ.: 27410 72 759

Κοινωνικά

- Στην **Ανδριάντα Μπακόλα** και τον **Κώστα Ευγενικό** που διαμένουν στην Χίο, ευχόμαστε να τους ζήσει το κοριτσάκι που απέκτησαν. Η Ανδριάντα είναι νηπιαγωγός και είναι κόρη του μέλους του Συλλόγου μας Κώστα Μπακόλα και της Αναστασίας Μπακόλα.
- Στον **Παναγιώτη Κ. Κώστη** και την **Βασιλική Σάφαρη** που διαμένουν στην Αμαλιάδα, ευχόμαστε να τους ζήσει το κοριτσάκι που απέκτησαν. Ο Παναγιώτης είναι παιδί του γραμματέα του Συλλόγου μας Κώστα Κώστη & της συζύγου του Νίκης.
- Στο **Νίκο Ματάτση** και τη **Βασιλική Μπόγδανου** που ήλθαν πρόσφατα εις γάμου κοινωνίαν (17-9-2011) ευχόμαστε Βίον Ανθόσπαρτον και κάθε ευτυχία! Ο Νίκος είναι γιος του προέδρου του Συλλόγου μας Βαγγέλη Ματάτση και της συζύγου του Μαργαρίτας.
- Στην **Κατερίνα, επίσης Βαγγ. Ματάτση, φαρμακοποιό**, νέα επαγγελματία που πρόσφατα εγκαίνιασε «Φαρμακείο» στους Αγ. Θεοδώρους Κορινθίας (64°κλμ. Παλαιάς Εθν. Οδού Αθηνών-Κορινθίου) ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και κάθε επιτυχία.
- Στη **Σπυριδούλα Βαγγ. Ματάτση**, θερμά συγχαρητήρια για την άριστη στην πτυχιακή της μελέτη και την ολοκλήρωση του κύκλου σπουδών της στα ΤΕΙ πολιτικών έργων Υποδομής Πατρών και στην ΑΚΤΟ (Αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων και διακόσμηση).
- Στον συμπατριώτη μας **Νίκο Σουλιώτη** γιο του αιμνήστου Λάμπρου Σουλιώτη ευχόμαστε, όπως και στη σύζυγό του, να τους ζήσει ο γιος που απέκτησαν πρόσφατα. Τις καλύτερες ευχές μας και στη γιαγιά Χαρούλα.
- Στην **ΤΑΣΙΑ ΠΑΠΑΚΙΤΣΟΥ**, σύζυγο του συμπατριώτη μας **Φωκίωνα Παπακίτσου** (ΑΓΝΑΝΤΑ) που εχειρίστηκε πρόσφατα. Ευχόμαστε γρήγορη ανάρρωση και καλή αποκατάσταση της υγείας της.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΩΑΝ.ΤΖΑΧΡΗΣΤΑ

ΙΑΤΡΟΣ
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Ώρες λειτουργίας: 9.00 π.μ. - 11.00 π.μ.
και 5.30 μ.μ. - 8.30 μ.μ.

Αδειμάντου 38 Κόρινθος - Τηλ. 27410 81180

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΙΤΣΗ - ΠΑΠΑΦΩΤΙΟΥ

Παιδιάτρος

ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Δέχεται καθ' εκάστην

ΠΡΩ: 9.30-12.30 ΑΠΟΓΕΥΜΑ: 6.30-9.00
Αδειμάντου 88, ΚΟΡΙΝΘΟΣ
ΤΗΛ. 27410-20825

ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟΣ ΣΥΝ/ΣΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

"ΠΙΝΔΟΣ"

ΦΩΤΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ
Υπεύθυνος Καταστήματος

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ:
Δ' (ΔΕΛΤΑ) ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΤΗΛ.: 27410 27703
FAX: 27410 27969 KIN. 0974-603080

Casa Comoda

Matatsis

ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ
ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΤΕΓΗΣ
Αντιπρόσωπος
Πελοποννήσου

Solarhouse

Κόρινθος
Α.Ιωνίας 4
τηλ. 27410 25298
fax 27410 84523

Λουτρά Ελένης
Π.Ε.Ο. Κορίνθου-Επιδάουρου
τηλ. 27410 30935
fax 27410 30934
matatsis@yahoo.gr

Οι Λιχονδιές της Αναστασίας

Παραδοσιακά Γλυκά
Ψωμί Ζυμωτό
Βουτήματα - Τυρόπιτες
Σπανακόπιτες

Απ. Παύλου 59, Κόρινθος
Τηλ. 27410 80990

Ματούση Σταυρούλα
διατολόγος-διατροφολόγος
nutrition Bsc - Surrey UK

Απ. Παύλου 33, 1ος όροφος Κόρινθος
6973 575 115 - 27410 85 586

Βαγγέλης Ν. Ματάτσης-αρχιτέκτων - μηχανικός
Νίκος Β.Ματάτσης-αρχιτέκτων - μηχανικός
Βασιλική Γ. Μπόγδανου-πολιτικός- μηχανικός

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ: ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΠΙΒΛΕΨΕΙΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ -
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ - ΑΔΕΙΕΣ- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ ΧΩΡΩΝ & ΚΗΠΩΝ

ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ: ΤΑ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ ΣΥΝΘΕΤΙΚΑ
ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ FINSTRAL - ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ
NOBILIA - ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΠΟΡΤΕΣ - ΠΟΡΤΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Λ. ΙΩΝΙΑΣ 4
ΤΗΛ: 27410-25298, 80745
FAX:27410-84523
KIN: 6944445132

ΛΟΥΤΡΑ ΩΡΑΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ:
Ε.Ο ΚΟΡΙΝΘΟΥ-ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ
ΤΗΛ.: 27410 30935 FAX: 27410-30934
e-mail: matatsis@yahoo.gr

Στη διεύθυνση
Εθνικής Ανεξαρτησίας 16
στην Κόρινθο, δημιουργήσαμε ένα θανμάσιο και άνετο περιβάλλον, που μπορείτε να προμηθευτείτε το δερμάτινο ένδυμά σας. Την υψηλή ποιότητα των ενδυμάτων μας διασφαλίζουν οι εταιρείες:

- DM
Dono Massimo
- Mdp
Moda di Pele
- Elements
- Sky Hawk
- Elegancia
Real Shearling
- Skeen Deep
- Lordino
- Evans

AR-MO ΑΡΙΣΤΟΥΛΑ ΜΟΤΣΙΟΥ

Εθνικής Ανεξαρτησίας 16,
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
Τηλ. 27410/84544